

L'Estat ecològic del territori marginat de la campanya electoral

written by Santiago Vilanova | 20 de desembre de 2017

Lamento la marginació que durant la campanya han tingut els greus problemes ecològics en els debats i propostes de les diferents formacions polítiques, especialment parlamentàries, especialment independentistes. D'acord que ara és prioritari recuperar les institucions i la tornada del president Carles Puigdemont però no és menys urgent analitzar l'impacte de l'aplicació del 155 sobre la gestió del territori i els béns naturals.

Cap líder no ha plantejat el model energètic de la República catalana sabent que l'objectiu del PP i Ciutadans és afavorir el lobby nuclear i allargar la vida dels reactors d'Ascó i Vandellòs a 60 anys. La contaminació dels sòls pels nitrats i agrotòxics; la gestió pública de l'aigua; els projectes urbanístics al litoral; el model turístic; la degradació dels parcs naturals i espais protegits; el retard en les renovables... Temes transcendents que els nostres polítics no han esmentat ni els hi han donat alternativa. Tampoc els mitjans de comunicació no han preguntat aquestes qüestions als candidats i candidates.

Creixement o creixement. Aquesta és la veritable transversalitat de totes les forces polítiques. Les elèctriques i els poders fàctics (Ibex35) poden dormir tranquils.

El Tribunal Constitucional ha suspès la Llei catalana de canvi climàtic, fet que tindrà conseqüències i aturarà la creació de nous llocs de treball de l'economia circular. La suspensió deixa en "stand by" el desenvolupament de la norma, que

preveia la creació de taxes medioambientals a les grans empreses contaminadores. Aquesta nova agressió no ha generat cap reacció contundent dels partits independentistes. Viuen en el segle XXI?

L'única defensa d'un model energètic basat en l'economia solar l'ha feta el president Puigdemont des del seu exili. En la seva visió de present i de futur, a l'estil del president Emmanuel Macron, es troba la possibilitat de regenerar la política catalana després del 21D; una formació política que porta en primer terme l'economia ecològica i que defensi el milió de llocs de treball que pot generar.

Ho va diagnosticar Joan Oliver (Pere Quart) en el pròleg de *L'econacionalisme*: "Si els responsables de la nostra vida pública no s'adonen de la summa gravetat d'aquesta crisi ecològica, primordial i màxima, i no es lliuren des d'ara a combatre-la afanyadament i amb tots els mitjans a llur abast, el primer resultat de tal inconsciència serà, no en dubteu pas, la recaiguda, amb agreujants, en un estat miserable i ignominiós el nom del qual callo perquè encara no se'ns ha esborrat de la memòria i l'actualitat cada dia ens el recorda". Santa paraula.

Crisi ecològica i retorn a l'autoritarisme franquista. Un còctel explosiu que no hem sabut explicar amb eficiència i capacitat pedagògica en aquesta campanya electoral tan transcendental. Tindrem una altra oportunitat?